

[Continuare din numărul trecut]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 15

HUDSON TAYLOR

Apostolul Chinei Interioare

Biserica din Hangchow avea deja 50 de membri botezați și un frumos număr ce participa la serviciile de închinăciune ; avea păstor și Dr. McCarty rămânea cu ei.

Hudson știa că noii misionari se descurcă mai greu în lucrarea de pionierat.

De aceea, a fost gata să-și lase locuința, să se mute într-o barcă - locuință și să plece la Nanking pentru două luni, să-l ajute pe Duncan.

De acolo, au plecat la Yangchow, un oraș mare cu o populație de 360.000 de locuitori, fără nici un misionar.

Fiindcă Hudson era un bun medic specialist, pacienții veneau și umpleau dispensarul în fiecare zi.

La fel, vorbirea plăcută a lui Hudson și a Mariei a făcut pe mulți să vină la ascultarea Evangheliei.

Dar pe de altă parte, vrăjmașul a pus în mișcare pe cei cu vază din oraș, care au avut o întrunire și au hotărât să facă totul să alunge pe misionar.

Afișe scrise de mână atribuiu străinilor cele mai oribile crime.

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 - 12 18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

Ele se refereau mai ales la cei ce propagă religia lui Isus. Acestea au incitat plebea. Mulțimi au năvălit la casa unde locuiau. Cu multă răbdare, Hudson a reușit să-i potolească, și s-au împrăștiat.

Apoi au venit din nou, dar o ploaie torențială iar i-a împrăștiat. Se părea că s-au mai liniștit.

După câteva zile, doi străini, care nu purtau haine chinezești, au venit în vizită la Yangchow și au cauzat mare senzație.

Imediat au început să circule zvonuri, din toate direcțiile, că lipsesc vreo 24 de copii, că ar fi fost răpiți de străini. Și furia mulțimilor clocoțea ca un vulcan.

[Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”

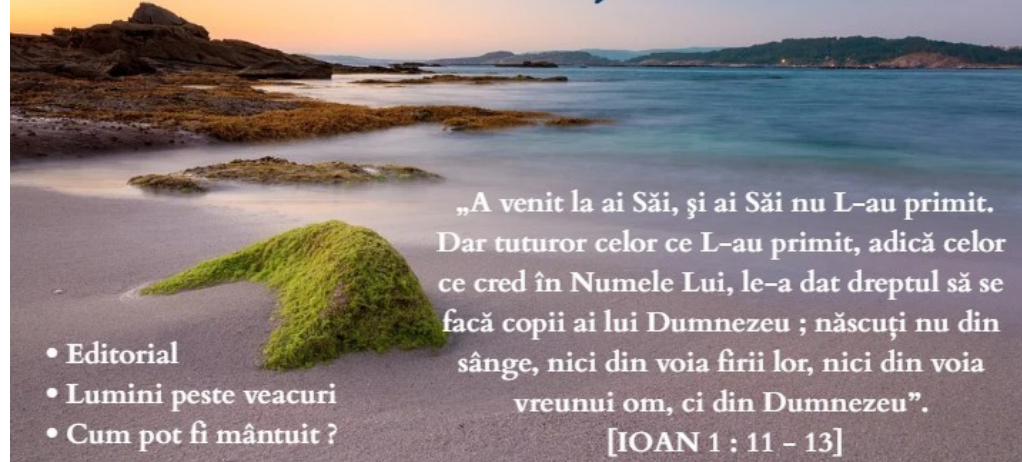

ROMÂNIA | CARAȘ – SEVERIN | REȘIȚA | STRADA CASTANILOR | NR. 119 | COD 320 030 | NR. TEL. DAN 0742 061 905

ANUL XII, NR. 553 I 14 IUNIE 2026

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Lumini peste veacuri
- Cum pot fi mântuit ?

Editorial. Ce posed ?

„Mâncau, beau, se însurau, se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie ; și a venit potopul și i-a omorât pe toți.” (Luca 17 : 27)

Pe coasta de sud a republicilor nord-americane, la Golful Mexic, în statul Texas, este situat orașul Galveston, pe o insulă îngustă, nisipoasă.

Ea a fost întemeiată abia în 1835 ; prin poziția ei favorabilă a ajuns curând prima piață comercială a aceluia ținut și cea mai mare piață și loc de depozitare pentru bumbac de pe tot pământul.

Între insulă și coasta uscatului se întindea portul vast, peste care treceau mai multe poduri de cale ferată. De aici plecau regulat linii de navigație ale vapoarelor, spre principalele locuri de coastă ale Americii ca și ale Europei.

Orașul a avut până în septembrie 1900, mai bine de 40 000 de locuitori. Străzile regulate, late, se întretaiau perpendicular, în fața celor mai multe case erau grădini frumoase, îngrijite.

Elegantul oraș avea primăria lui mare, peste 20 de biserici, o universitate, iluminat electric, pe scurt, toată dotarea unui oraș modern. Se trăia în Galveston așa cum se trăise în toate orașele pământului încă înainte de potop :

„Mâncau, beau, cumpărau, vindeau, plantau, zideau ; se însurau și se măritau, până când a venit potopul și i-a omorât pe toți.” (Luca 17 : 27 și 28)

Normal că existau și Biblii în Galveston, în care Cuvântul era tipărit și probabil și câțiva creștini care mărturiseau adevărul Cuvântului lui Dumnezeu.

Cu toate acestea, majoritatea oamenilor își ziceau că evenimentele potopului și nimicirea Sodomei, petrecute acum multe mii de ani, ar fi cu neputință să aibă legătură cu un oraș comercial modern, cu iluminat electric.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Așa ceva, ce-i drept, se poate plasa într-o predică ; acolo omul modern lasă multe să-i treacă pe la urechi.

Dar apoi, când ascultătorii ajung pe stradă sau acasă, se simt de două ori mai bine că nu mai trăiesc într-o asemenea vreme, când Dumnezeu pedepsea pământul cu judecăți atât de îngrozitoare - presupunând, în general, că ei recunoșteau Cuvântul lui Dumnezeu.

Sâmbătă, în 8 septembrie 1900, s-a anunțat una dintre acele furtuni violente, care se petrec din când în când în acest anotimp în Golful Mexic ; acolo se numesc „tornado”.

O asemenea tornadă are de multe ori o forță uluitoare ; ea a ridicat deja în sus tunuri grele din bastioanele de coastă și le-a aruncat la mai multe sute de metri.

După-amiază s-a iscat un vânt puternic, care în cursul serii a ajuns la o putere uriașă ; totodată a început o ploaie neîntreruptă cu rupere de nori.

Apa din golf a crescut repede ; către ora 8 era deja la o înălțime de trei picioare pe străzile din Galveston.

În câteva clipe valurile au smuls toate instalațiile portuare și digurile de protecție și au subminat casele ; s-au năruit una după alta.

Către ora 10 seara, apa era deja înaltă de 10 picioare în cartierele joase, iar pe lângă aceasta orcanul și ruperea de nori se dezlănțuiau în continuare cu o violență nediminuată.

Vasele care erau în port, printre ele un număr de vapoare transatlantice, multe veliere și nenumărate ambarcațiuni mai mici, au fost smulse din locul de ancoraj și bucățele mici de plută au fost azvârlite de valuri pe uscat.

Către ora 11, orașul a fost lăsat pradă fără împotrivire zbuciumului

elementelor naturii, iar locuitorii căutau să se salveze pe dunele aflate în jur.

Puterea vântului era așa de tare, încât clădirile mari, ca spitalul și gara, care stăteau izolate, au fost de-a dreptul răsturnate de suflul lui.

Oamenii care s-au refugiat pe acoperișuri, au fost azvârliți jos de furtună, pe străzile inundate; un cargobot mare a fost purtat de vânt și valuri până în centrul orașului.

Podurile de cale ferată s-au prăbușit.

Bărbații și femeile au încercat zadarnic să umble prin valuri, pentru a se salva pe ei și pe copiii lor; ei ajungeau de multe ori în apă până la gât și la următoarea ciocnire a valurilor cădeau la pământ pentru a nu se mai ridica niciodată.

Furtuna izbea corpurile de case, arunca peste ele acoperișuri și zidărie și pe porțiuni întinse străzile inundate erau acoperite de un talmeș-balmeș înfiorător de leșuri plutitoare și luptători disperați cu moartea.

Urletul furtunii și al valurilor, trosnetul caselor care se năruiau și vuietul mări înghițeau orice alt zgomot.

Când abia în dimineața următoare soarele a răsărit peste scena groazei, supraviețuitorii au putut cuprinde cu privirea toată marea nenorocire care le lovise orașul.

Puhoiul și vârtejul enormei cantități de apă au fost așa de puternici, încât și curțile bisericilor au fost erodate adânc de un picior, iar cadavrele au fost smulse din sicriile lor.

În cazarma San Jacinto erau încartiruite trei companii de infanterie, din care n-au rămas în viață nici măcar o duzină de oameni. [Continuarea pe pagina 3]

[Continuarea de pe pe pagina 2]

Marele Scaly-Hospital din apropiere de Galveston, a dispărut complet de pe fața pământului cu cei aproximativ 250 de pacienți ; întregul port era în așa măsură umplut de ruine și cadavre de tot felul, încât navigarea era cu neputință.

Din cele 10.000 de case din Galveston, 6.000 au fost distruse, după o apreciere superficială.

În mijlocul acestei nenorociri generale, foarte mulți infractori negri și albi au început deja de luni să devasteze și să fure.

Indignarea populației, de cealaltă parte, ca și justiția rapidă pe care ea a pregătit-o pentru indivizii certați cu legea, au fost explicabile.

Cetățeni înarmați, care voiau să-i împiedice pe infractori, au început să tragă pe străzi și să doboare pe oricine era surprins prădând ; că în afară de aceasta a mai fost pus la zid și câte un nevinovat, a fost de neevitat.

Astfel s-au înmulțit și mai mult nenorocirea și numărul victimelor.

Ce predică gravă ! Și astăzi se mai poate întâmpla, în secolul 20 tocmai început, să vină potopul și brusc să-i smulgă pe oameni, casele lor, negoțul lor, toată averea lor.

Tot ce are omul pe pământ, viața și sănătatea, onoarea și numele bun, proprietatea și fericirea familială, este numai un bun încredințat, nu avere de durată. Nimeni nu știe cât timp îi este încredințat.

Ai tu ceva care este proprietatea ta de nerăpît ?

Majoritatea oamenilor iau cu ei în veșnicie, ca adevărata lor avere, numai vina lor, păcatul lor ; această vină a lor îi conduce la judecata lui Dumnezeu și la pierzarea veșnică.

Dar nu aceasta este voința sfântă a lui Dumnezeu.

Isus a venit pentru a-ți lua această posesiune aducătoare de blestem, sarcina, povara vinei și să-ți dea o altă posesiune, de nerăpît : harul lui Dumnezeu și viața veșnică !

Sunt acestea posesiunea ta ? Nu spune : „Nădărduesc că da !”

Ori o ai, ori n-o ai ! Cuvântul lui Dumnezeu spune foarte limpede :

„Cine Îl are pe Fiul, are viața ; cine nu Îl are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața”. (I Ioan 5 : 12)

La ce i-au ajutat pe oamenii din zilele lui Noe comorile lor, casele lor, onorurile lor ?

La ce i-au ajutat pe oamenii din Sodoma afacerile lor, câștigul lor, nunțile și ospețele lor ?

La ce i-au ajutat pe oamenii din Galveston comerțul lor cu bumbac, băncile lor, grădinile lor și distracțiile lor ?

Totul s-a cufundat dintr-odată ; cu miile au trebuit să apară înaintea lui Dumnezeu ; ce au luat în veșnicie ca posesiune a lor veritabilă ?

Ce iei tu în veșnicie dacă mori astăzi ? Va fi harul lui Dumnezeu și viața veșnică, prin pocăință și credința în Hristos posesiunea ta sigură și veșnică ? Da sau nu ?

[Continuarea în numărul următor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | VI | Georg von Viebahn, BERLIN | 1901 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

„Luați seama, dar, fraților, ca niciunul dintre voi să n-aibă o inimă rea și necredincioasă, care să vă despartă de Dumnezeul cel viu.

Ci îndemnați-vă unii pe alții în fiecare zi, câtă vreme se zice : „astăzi”, pentru ca niciunul din voi să nu se împietrească prin înșelăciunea păcatului”. [Evrei 3 : 12 - 13]